Europa-Parlamentet
2014-2019

Mødedokument

B8-0499/2017

6.9.2017

FORSLAG TIL BESLUTNING

på baggrund af forespørgsel til mundtlig besvarelse B8-0324/2017

Jf. forretningsordenens artikel 133

om hvalfangst i Norge
(2017/2712(RSP))

Sirpa Pietikäinen
for PPE-Gruppen
Renata Briano
for S&D-Gruppen
Mark Demesmaeker
for ECR-Gruppen
Catherine Bearder
for ALDE-Gruppen
Anja Hazekamp
for GUE/NGL-Gruppen
Keith Taylor
for Verts/ALE-Gruppen
Eleonora Evi
for EFDD-Gruppen

B8-0499/2017

Europa-Parlamentets beslutning om hvalfangst i Norge
(2017/2712(RSP))

Europa-Parlamentet,

– der henviser til Den Internationale Hvalfangstkommissions (IWC) aftale om en nulgrænse for kommerciel hvalfangst ("moratoriet"), der trådte i kraft i 1986,

– der henviser til IWC's resolution 2016-3 om hvaler og deres bidrag til økosystemernes funktioner,

– der henviser til IWC's resolution 2014-2 om stærkt vandrende hvaler,

– der henviser til Aichi-biodiversitetsmålene, som er vedtaget inden for rammerne af den internationale konvention om biodiversitet,

– der henviser til Rådets direktiv 92/43/EØF af 21 maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter[1],

– der henviser til Kommissionens forordning (EF) nr. 865/2006 af 4. maj 2006[2] og Kommissionens forordning (EF) nr. 784/2012 af 23. august 2012[3],

– der henviser til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 792/2012 af 23. august 2012 om fastsættelse af regler for udformningen af tilladelser, certifikater og andre dokumenter, der er omhandlet i Rådets forordning (EF) nr. 338/97 om beskyttelse af vilde dyr og planter ved kontrol af handelen hermed og om ændring af forordning (EF) nr. 865/2006[4],

– der henviser til sin beslutning af 15. september 2016 om EU's strategiske mål for det 17. møde i konferencen mellem parterne i konventionen om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter (CITES)[5],

– der henviser til sin beslutning af 19. februar 2009 om en fællesskabsaktion vedrørende hvalfangst[6],

– der henviser til EU's handlingsplan mod ulovlig handel med vilde dyr og planter fra 2016,

– der henviser til forespørgsel til Kommissionen om hvalfangst i Norge (O-000058/2017 – B8-0324/2017),

– der henviser til forretningsordenens artikel 128, stk. 5, og artikel 123, stk. 2,

[1] EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7.
[2] EUT L 166 af 19.6.2006, s. 1.
[3] EUT L 242 af 7.9 2012, s. 1.
[4] EUT L 242 af 7.9 2012, s. 13.
[5] Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0356.
[6] EUT C 76E af 25.3.2010, s. 46.

A. der henviser til, at Den Internationale Hvalfangstkommission (IWC) i 1982 indførte et moratorium på al kommerciel hvalfangst, som trådte i kraft i 1986 og stadig er gældende, i den hensigt at beskytte arter og bestande fra udryddelse og give dem mulighed for at komme sig;

B. der henviser til, at Norge til trods for dette internationale forbud har fortsat sin hvalfangst og kommercielle hvalfangst og i 1993 i fuldt omfang genoptog kommerciel hvalfangst efter en formel indsigelse mod moratoriet, og at Norge har indgivet forbehold med hensyn til CITES-listerne, som det stadig står fast på;

C. der henviser til, at Norge blev part i CITES, den 19. december 1979, hvilket gør det til et af de første lande, der accepterede at blive bundet af denne konvention;

D. der henviser til, at mediekilder skønner, at ca. 90 % af de hvaler, der dræbes af Norge, er hunhvaler, og at de fleste er drægtige, idet drægtige hunhvaler har længere reaktionstid;

E. der henviser til, at Norge har dræbt over 13 000 hvaler siden moratoriet trådte i kraft i 1986[1];

F. der henviser til, at hvalfangst forårsager alvorlige lidelser for det enkelte dyr og truer både de komplekse sociale strukturer af intelligente pattedyr og hvalbestandenes bevaringsstatus som helhed;

G. der henviser til, at alle store hvalarter er opført i bilag A til Rådets forordning (EF) nr. 338/97, hvilket afspejler det forhold, at de er truet af udryddelse, og at ethvert omfang af handel med dem vil kunne true arternes overlevelse; der henviser til, at artikel 8, stk. 1, i forordningen forbyder køb, tilbud om køb, anskaffelse i kommercielt øjemed, udstilling i kommercielt øjemed, anvendelse med kommerciel gevinst for øje og salg, opbevaring med henblik på salg, udbud til salg eller transport med henblik på salg af enheder af de i bilag A opførte arter;

H. der henviser til, at der er stadig flere videnskabelige beviser på, at hvaler øger økosystemernes produktivitet og kan spille en rolle i reguleringen af koncentrationen af CO_2 i atmosfæren;

I. der henviser til, at Norge ensidigt opstiller egne fangstbegrænsninger; der henviser til, at for hvalfangstsæsonen i 2017 har Norge forhøjet sin kvote for nordatlantiske vågehvaler til 999 i forhold til 880 i 2016;

J. der henviser til, at adskillige NGO´er har indberettet, at Norges eksport af hvalkød er steget kraftigt de seneste år; der henviser til, at en del af denne eksport foregår via havne i EU;

K. der henviser til, at alene i oktober 2016 blev 2 948 kg norske hvalprodukter eksporteret til Japan efter transit gennem mindst tre havne i EU[2];

[1] https://iwc.int/table_objection
[2] http://www.maritime-executive.com/article/norways-whaling-comes-under-fire

L. der henviser til, at transporten af hvalkød via havne i EU er tilladt på betingelse af, at leverancerne er ledsaget af gyldig CITES-dokumentation jf. Rådets forordning (EF) nr. 338/97;

M. der henviser til, at hovedformålet med CITES er beskyttelse af biodiversitet, herunder bevaringen af arter; der henviser til, at EU's habitatdirektiv, der fastlægger Fællesskabets holdning til hvaler (og delfiner), ikke tillader genoptagelse af kommerciel hvalfangst for så vidt angår nogen som helst hvalbestand i EU-farvande;

N. der henviser til, at Norge er tæt forbundet med EU og dets politikker i kraft af landets medlemskab af Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde; der henviser til, at dette har sikret, at befolkningerne og regeringerne i både Norge og EU har opretholdt stærke kulturelle forbindelser og sunde handelsforbindelser og et engagement i forhold til arternes bevaring;

1. opfordrer Norge til at indstille alle sine kommercielle hvalfangstoperationer og til at overholde IWC-moratoriet;

2. opfordrer Norge til at trække sine forbehold tilbage med hensyn til CITES, bilag I, hvor der er opført store hvalarter, og indstille al handel med hvalkød og hvalprodukter;

3. beklager, at Norge subsidierer hvalindustrien og fremmer forbrug og anvendelse af produkter, der stammer fra hvalfangst; opfordrer indtrængende Norge til at ophøre med denne støtte;

4. støtter kraftigt den fortsatte opretholdelse af det globale moratorium for kommerciel hvalfangst og et forbud mod international handel med hvalprodukter;

5. bemærker, at medlemsstaterne har tilsluttet sig EU's handlingsplan mod ulovlig handel med vilde dyr og planter; minder om foranstaltning 9 i denne handlingsplan, der opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at udvikle strategier med henblik på at forbedre overholdelsen af EU's gældende lovgivning vedrørende vilde dyr og planter på nationalt plan;

6. beklager, at Kommissionen under den debat, som blev afholdt af Europa-Parlamentet på plenarmødet den 6. juli 2017, ikke var i stand til eller villig til at give Parlamentet oplysninger om forsendelser af hvalkød, der transporteres gennem EU's havne; opfordrer Kommissionen til at indsamle og videregive de nødvendige oplysninger;

7. opfordrer Kommissionen til at undersøge alle de måder, som kan sikre, at hvalkød ikke længere juridisk set kan transporteres gennem EU's havne, herunder ved at anbefale et forbud mod denne form for transport som en ekstraordinær foranstaltning;

8. beklager, at Norge indtil videre ikke har taget sin beslutning op til revision til trods for tidligere og fortsatte diplomatiske opfordringer hertil og udbredte internationale protester; opfordrer Kommissionen, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) og Rådet til at gøre brug af bilaterale og multilaterale kanaler til at opfordre Norge til at standse al kommerciel hvalfangst;

9. opfordrer indtrængende Rådet og Kommissionen til på de kommende IWC-67 møder at

anvende en fælles tilgang til hvalfangst, der er mindst lige så præventiv som den nuværende fælles holdning, og til at samarbejde med tredjelande for at opnå flertalsstøtte til oprettelse af hvalreservater;

10. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og medlemsstaternes regeringer og parlamenter samt til Norges regering og parlament.